

**ХЕРСОНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
РОЗВИТОК РЕГІОНІВ В КОНТЕКСТІ
МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ**

№ 23(12) 2016

ТОМ 2

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК РЕГІОНІВ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ

Внесений до переліку наукових фахових видань України,
в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт
на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук
(Затверджено наказом Міністерства освіти і науки України від 21.11.2013 № 1609)

Заснований в 2011 році

Виходить 4 рази на рік

Херсон, 2016, № 23 (12), том 2

Засновник і видавець:

Херсонський національний технічний університет

Головний редактор	Савіна Галина Григорівна , д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту та маркетингу ХНТУ
Заступник головного редактора	Миколайчук Наталія Сергіївна , д.е.н., професор, декан факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації ХНТУ
Відповідальний секретар	Шандова Наталія Вікторівна , к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та маркетингу ХНТУ

Редакційна колегія:

<i>Савіна Г. Г.</i>	(головний редактор), д.е.н., проф., завідувач кафедри менеджменту та маркетингу ХНТУ МОН України.
<i>Димитрова Віолета Янівна</i>	доцент, доктор, проректор з міжнародної співпраці та зв'язків з громадськістю Варненського економічного університету, завідувач кафедри економіки та управління торгівлею, Болгарія.
<i>Миколайчук Н. С.</i>	(заступник головного редактора), д.е.н., проф., декан факультету перепідготовки та підвищення кваліфікації ХНТУ МОН України.
<i>Коваленко М. А.</i>	д.е.н., проф., завідувач кафедри фінансів і кредиту ХНТУ МОН України.
<i>Шарко М. В.</i>	д.е.н., проф., завідувач кафедри економіки та підприємництва ХНТУ МОН України.
<i>Ушкаренко Ю. В.</i>	д.е.н., проф., завідувач кафедри економічної теорії ХНТУ МОН України.
<i>Лопушинський І. П.</i>	д.н. з держупр., проф., професор кафедри державного управління ХНТУ МОН України.
<i>Чурсіна Л. А.</i>	д.т.н., проф., завідувач кафедри товарознавства, стандартизації і сертифікації ХНТУ МОН України.
<i>Сарапіна О. А.</i>	д.е.н., доцент, завідувач кафедри обліку і аудиту ХНТУ МОН України.
<i>Софієнко А. В.</i>	к.е.н., доцент, декан факультету економіки ХНТУ МОН України.
<i>Сідельникова Л. П.</i>	к.е.н., проф., завідувач кафедри бюджетної та податкової політики ХНТУ МОН України.
<i>Вольвач І. Ю.</i>	к.е.н., доцент, завідувач кафедри міжнародного маркетингу і менеджменту ХНТУ МОН України.
<i>Шандова Н. В.</i>	(відповідальний секретар), к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту та маркетингу ХНТУ МОН України.

**Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ, №17449-6199Р**

**Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Херсонського національного технічного університету, протокол №4 від 09.12.2016 р.**

Адреса редакції: Україна, 73008, м. Херсон, Бериславське шосе, 24,
Херсонський національний технічний університет,
редакція журналу «Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції»
E-mail: sergkmi@mail.ru
Телефон: (0552) 32-69-47

© Херсонський національний технічний університет, 2016

© Редакція журналу «Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції», 2016

ЗМІСТ

<i>МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА</i>	5
Варганова О.В. КОНСЦЕНТАЛЬНА ВІЙНА: СУТНІСТЬ, ОЗНАКИ ТА НАПРЯМИ УРАЖЕННЯ.....	5
Швець. О.О., Рудь Д.В. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ РИНКУ ТОВАРІВ ТА ПОСЛУГ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	10
<i>НАЦІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ</i>	14
Жогіна О.В. СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ У ВІЙСЬКОВИХ ЧАСТИНАХ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ	14
Наумов О.Б., Євдокименко О.М. ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В УКРАЇНІ.....	19
Подлужна Н.О. АНАЛІЗ ПРАВОВОГО СТИМУЛЮВАННЯ СТАНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ ЗНАТЬ В УКРАЇНІ НА ОСНОВІ СТРУКТУРНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО МЕТОДУ	22
<i>РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА</i>	31
Зінченко О.А. ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНИХ КЛАСТЕРІВ НА ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ РЕГІОНУ	31
Потапенко Т.П. КЛАСТЕРНА ПОЛІТИКА РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ.....	37
Сурай А.С. КРИТЕРІАЛЬНИЙ ВІДБІР ПОКАЗНИКІВ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДІЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	44
Кривицька О.Р. СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	49
Тарасюк А., Любець Ю. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПІДПРИЄМНИЦТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ ХЕРСОНСЬКОГО РЕГІОНУ	53
Фінагіна О.В., Гудзь П.В., Грон А.В. ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИЧНОГО РИНКУ УКРАЇНИ: ІННОВАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ КЛАСТЕРИ.....	57
Якушев О.В. АНАЛІЗ ІННОВАЦІЙНО-НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ЧЕРКАСЬКОГО РЕГІОНУ	63
Якушева О.В. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МАЛОГО Й СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ	68
<i>ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ</i>	75
Битий А.В. ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА.....	75
Васильєва В. ЗМІНА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ПОТРЕБ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИМ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЙОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ	82
Григорська О.С. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА	87

Васильєва В.

ЗМІНА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ ПОТРЕБ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНИМ ПРОМИСЛОВИМ ПІДПРИЄМСТВОМ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ЙОГО ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

У статті проаналізовано зміни інтелектуальних потреб управління інноваційно-орієнтованим підприємством як чиннику формування його інтелектуального потенціалу. Обґрунтовано їх методологічні та інструментальні зміни, у т.ч. щодо інформаційних джерел та інструментів.

Ключові слова: інтелектуальний потенціал, інтелектуальні потреби, інноваційно-орієнтоване промислове підприємство, джерела інформації, чинник, обмеження.

Постановка проблеми. За останні 10 років обсяг інформації збільшився на 60%, але час на прийняття управлінських рішень скоротився в 3 рази [1]. Об'єм даних подвоюються кожні два роки, при цьому майже 90% інформації знаходиться в неструктурованому вигляді [1]. Також відбувається зміна процесів інноваційного розвитку як промислових підприємств, так і їх потенційних бізнес-партнерів. Це впливає на змістовність управлінських потреб підприємств. Сьогодні в управління інноваційно-орієнтованим підприємством та його інструментальному забезпеченні слід врахувати якісні та кількісні зміни інтелектуальних потреб управління.

Аналіз останніх досліджень. Питанням управління інноваційно-орієнтованим промисловим підприємством і формування його інтелектуального потенціалу присвячено роботи багатьох вітчизняних вчених, серед яких слід виділити такі роботи останніх років, як [1, 3-4, 7-11, 13].

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Незважаючи на важливість управління інноваційно-орієнтованим промисловим підприємством і та підвищену увагу до формування його інтелектуального потенціалу закордонних та вітчизняних вчених, інтелектуальні потреби як чинник формування інтелектуального потенціалу інноваційно-орієнтованого промислового підприємства досі не висвітлені повною мірою.

Мета статті. Метою даної статті є обґрунтування зміни інтелектуальних потреб управління інноваційно-орієнтованим підприємством як чиннику формування його інтелектуального потенціалу, а також визначення їх типів.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування результатів дослідження. Характеристика інтелектуальних потреб управління інноваційно-орієнтованим промисловим підприємством потребує з'ясування *двох питань*:

– чи є інтелектуальні потреби перешкодою або умовою формування його інтелектуального потенціалу;

– чи змінилися інтелектуальні потреби якісно і кількісно. Якщо так – то в якому напрямку.

Для відповіді на *перше питання* були порівняні результати опитувань та досліджень думки керівників промислових підприємств стосовно перешкод інноваційному розвитку [2-3]. Це довело, що інтелектуальні потреби підприємств мають такі обмеження, як:

– загальні: недостатня кількість джерел інформації про нові технології (5,5%), організаційні та правові проблеми (5,2%);

– комунікаційні та кадрові: складність пошуку партнерів з інноваційної співпраці (11,0%), неспроможність управлінського персоналу оцінити нові технології (4,9%) і його низьку кваліфікацію (3,4%)

На перший погляд, ці чинники є суто різними, але інформаційні джерела є джерелами інноваційних ідей для підприємств, що передбачають технологічні зміни та технологічні інновації (табл.1). З табл.1 можна побачити, що у підприємств України та Одеської області домінують внутрішні джерела інформації у 2010-2014рр. (42,1-24,2%), причому їх вага зростає. Спостерігається й вузькість переліку ринкових джерел (28,5-18,0%). Негативним є відсутність позитивних тенденцій використання інформаційних джерел, заснованих потенційними генераторами інновацій, до яких можна віднести університети та інші вищі навчальні заклади,

установи академічної сфери (державні та приватні НДІ). Відповідні інституційні джерела ледве досягають частки у 7-10%. Це, безпосередньо, має впливати та впливає на змістовність інноваційних ідей та інновацій підприємств.

Таблиця 1

Розподіл підприємств з технологічними інноваціями за найбільш важливими джерелами інформації для інноваційної діяльності, % від їх загальної кількості (джерело: на основі даних [4-6])

Період часу	Джерела									
	внутрішні	ринкові				інституційні		інші		
	у межах підприємства, групи підприємств	постачальники обладнання, матеріалів, компонентів, програмного забезпечення	клієнти, покупці	конкуренти, інші підприємства галузі	консультанти, комерційні лабораторії, приватні НДІ	університети та інші вищі навчальні заклади	державні НДІ	конференції, торгові ярмарки, виставки	наукові журнали та торгові/технічні публікації	професійні та промислові асоціації
Україна										
2008-2010рр.	25,0	21,3	19,1	10,1	4,0	2,0	4,5	14,3	9,7	3,7
2010-2012рр.	30,0	24,9	21,5	10,4	5,1	2,5	4,7	15,0	9,4	4,5
Одеська область										
2008-2010рр.	24,2	24,7	18,0	9,3	2,9	0,9	1,9	13,4	10,2	5,9
2010-2012рр.	42,1	26,2	20,3	13,5	6,7	1,9	8,6	18,8	7,6	5,7
2012-2014рр*	54,3	28,5	22,9	14,3	8,6	2,9	5,7	17,1	8,6	5,7

* за результатами досліджень на базі вибірки промислових підприємств

У 2006-2008 рр. втратили вагомість для інноваційної діяльності промислових підприємств як інформаційні джерела: наукові публікації (журнали, тематичні публікації) – на 6,6%, професійні і промислові асоціації – на 1,4%. У 2008-2012 рр. відбулося незначне зростання у секторах: наукових журналів та наукових тематичних публікацій – на 0,2%; професійних та промислових асоціацій – на 0,9%.

Світовий досвід [5, 7-8] свідчить, що до пріоритетних напрямків розвитку промислових підприємств відноситься співпраця шляхом бізнес-партнерства та системної взаємодії підприємств зі сферою освіти та науки. Остання і якості партнерів промислових підприємств мають бути джерелом технологічних інноваційних ідей. Однак, в нашій країні малу частку інституційних джерел обумовлює, по-перше, бюрократизованість діяльності їх утворювачів (внз, академічних установ, державних НДІ), по-друге, непередбачуваність терміну та швидкості розрахунків через Державне Казначейство України. Це послаблює зв'язок реального сектору економіки зі сферою освіти та науки. ВНЗ є партнерами з найменшою часткою інформації, корисної для інноваційної діяльності промислових підприємств [5-6] – лише 1,8-2,0%.

Структурні зміни складу зовнішніх джерел є незначними, але є важливими, оскільки висвітлюють перехід промислових підприємств до більш професійних інформаційних джерел внаслідок розвитку новітніх технологій та ускладнення технологічної бази виробництва за умов глобалізації, зростання кількості імпортованих технологій та відповідного обладнання.

Можна узагальнити, що існують *типові тенденції* використання інформаційних джерел підприємствами різних розмірів:

– перевага внутрішнім джерелам інформації з різних причин: великі підприємства – утворюють інформаційні бази (75%), середні – зменшують витрати на їх наповнення (67%), малі – вимушені користуватися ними внаслідок браку коштів та кваліфікації персоналу (83%);

– особливий статус і перспективи інституційних джерел, які притаманні відкритим інноваціям та пошуку інноваційних ідей. Аналогічних висновків дійшли автори [7-9], які довели *кардинальну відмінність відношення промислових підприємств різних розмірів з технологічними інноваціями до інституційних інформаційних джерел*: вони цікавлять великі підприємства вдвічі більше, ніж малі (7,1% проти 4,2%). В чотири рази менше малі підприємства контактують з внз

(0,5% проти 4,1%) та державними НДІ (2,5% проти 8,4%) [7] внаслідок стратегічної орієнтації підприємств на власні сили. Для великих і середніх причина інша – застарілість та зношеність матеріально-технічної бази більшості ВНЗ [7-10], яка не дозволяє останнім проводити сучасні дослідження.

Чинники, що утворюють та змінюють інтелектуальні потреби підприємства, визначив Дж. А. Стайнер [11]. Це: зростання розмірів підприємства завдяки багатопрофільності діяльності; використання зв'язків з партнерами; зростання ринкової конкуренції; розвиток методів та інструментарію планування; висококваліфікований управлінський персонал; лідерство підприємств, які застосовують стратегічне планування.

Зміна моделей управління відбувається внаслідок ускладнення інтелектуальних потреб підприємства щодо функцій та видів управлінської діяльності. Чотири етапи управління розвитком (аналіз, планування, реалізацію, контроль) визначають зміст *функціональних потреб підприємства* щодо управлінського інструментарію (табл.2).

Таблиця 2

Характеристика функціональних потреб підприємства щодо управлінського інструментарію (джерело: удосконалено на основі [9,])

Етап управління	Зміст потреб підприємства
1. Аналізування	– визначення та узгодження цілей інноваційного розвитку; – аналіз зовнішнього та внутрішнього середовища; – аналіз інноваційного потенціалу підприємства та можливості залучення додаткових ресурсів; – оцінка можливого ризику;
2. Планування	– визначення пріоритетів інноваційного розвитку підприємства в залежності від інноваційного потенціалу; – планування напрямів розвитку на основі інноваційних цілей;
3. Реалізація	– забезпечення неперервності процесу впровадження інновацій; – реалізація етапів інноваційної стратегії;
4. Контролювання	– налагодження взаємозв'язку в організаційній системі; – зміни інформації про стан середовища; – корегування інноваційних цілей підприємства

Інструментальні та методологічні потреби підприємств стосуються вибору і застосування управлінського інструментарію на кожному етапі інноваційного розвитку, узгодження завдань, ресурсів, мети і інструментів:

– управління за цілями – попередню підготовку системи управління та забезпечення певного рівня корпоративної культури;

– управління знаннями – обмін знаннями та досвідом, самовдосконалення персоналу, підвищення зони відповідальності та особистісний зріст;

– управління якістю – стандартизацію та формалізацію бізнес-процедур, розробку системи контролю й оцінки діяльності;

– бенчмаркінг – порівняльний аналіз ефективності роботи підприємства з показниками інших, більш успішних, бажаних змін і результатів з еталоном;

– реінжиніринг бізнес-процесів – створення системи безупинних покращень результативності бізнесу.

Результати досліджень Management.com.ua та Bain & Company про управлінські інструменти підприємств виявили найбільш застосовні (табл.3):

Як видно, *перше місце посіло стратегічне планування*, яке застосовує такі інструменти та методи розвитку як: цілі, «дерево цілей», стратегії, стратегічні плани, проекти і програми, стратегічне планування і контроль.

Інформаційні потреби задовольнила автоматизація шляхом удосконалення поширених методів стратегічного менеджменту – реакцією на інтелектуальні потреби підприємств можна є такі 12 управлінських інновацій [13]: наукові методи управління; системи обліку собівартості та відхилень по статях, елементах; комерційні дослідні лабораторії; аналіз рентабельності інвестицій та бюджетування капіталовкладень; бренд-менеджмент; великомасштабний

проектний менеджмент; дивізіональна структура; підготовка керівників; галузеві консорціуми; децентралізація (самоорганізація); формальний стратегічний аналіз; рішення проблем з ініціативи співробітників. Майже всі вони обслуговують її цільовий, ресурсний та інструментальний блоки.

Таблиця 3

Найбільш застосовні сучасні управлінські інструменти підприємств

(джерело: на основі [12-13])

<i>Management.com.ua</i> (MCUa)	<i>Bain & Company</i>
1. Бюджетування.	1. Стратегічне планування.
2. Стратегічне планування.	2. Управління взаєминами з клієнтами.
3. Управління взаєминами з клієнтами.	3. Бенчмаркінг.
4. Місія і Візія.	4. Аутсорсінг.
5. Реінжиніринг бізнес-процесів.	5. Сегментація споживачів.
6. Аутсорсінг.	6. Місія і Візія.
7. Бенчмаркінг.	7. Управління ключовими бізнес-компетенціями.
8. Управління знаннями.	8. Стратегічні альянси.
9. Управління лояльністю.	9. Стратегії зростання
10. Процесно-орієнтоване управління.	10. Реінжиніринг бізнес-процесів.

Висновки. Аналіз інтелектуальних потреб управління інноваційно-орієнтованим підприємством як чинник формування його інтелектуального потенціалу довів їх зміну на методологічному та інструментальному рівні, у т.ч. щодо інформаційних джерел та інструментів. Це обумовлює існування відповідних типів інтелектуальних потреб та вимагає подальших досліджень інтелектуальних потреб на рівні діючих підприємств.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Матяш М. Головний виклик для сучасного ритейлу – як перетворити інформацію в стратегічний ресурс [Електронний ресурс] / М. Матяш // Портал Дело.ua. – 2014. – Режим доступу: <https://goo.gl/НyZCvU>. – Доступно на 04.11.2015р. – Назва з екрана.
2. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів : від 17.06.2009 / [За заг. ред. проф. В.І. Полохала] // Матеріали парламентських слухань у ВРУ. – Оф. вид. – Київ: Парламентське видання, 2009. – 628 с.
3. Безпрозванних О.О. Аналіз чинників, які перешкоджають розвитку інноваційної сфери української економіки / О.О. Безпрозванних // Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі. – 2012. – № 1. – С. 126–134.
4. Геєць В.М. Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів: [моногр.] / [за ред. В.М. Гейця, А.А. Мазаракі]. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. – Ч. 1/2. – 389 с.
5. Інноваційна Україна 2020 : [національна доповідь] / [за заг. ред. В.М. Гейця та ін.]. – К.: НАН України, 2015. – 336 с.
6. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2014 році : [Статистичний збірник]. – К. : Держаналітінформ, 2015. – 255 с.
7. Селіванова Н.М. Управління розвитком інноваційно-активного промислового підприємства на засадах контролінгу: нові реалії та завдання : [моногр.] / Н.М. Селіванова, С.В. Філіппова. – Одеса: Вид-во «ВМВ», 2014. – 181 с.
8. Ван Тао. Формирование стратегии развития машиностроительного предприятия в условиях роста его наукоемкости [моногр.] / Ван Тао, С.В. Филиппова, Н.А. Заец. – Донецк: Изд-во «Ноулидж» (донецкое отделение), 2013. – 250 с.
9. Шульгіна Л.М. Інноваційний розвиток підприємств: формування стратегій : [моногр.] / Л.М. Шульгіна, В.В. Юхименко. – К.: Univest PrePress, 2015. – 212 с.
10. Інноваційний розвиток підприємства : [Навч. посіб.] / [За ред. П.П. Микитюка]. – Тернопіль: ПП «Принтер Інформ», 2015. – 224 с.
11. Steiner G.A. Business, Government and Society / G.A. Steiner, J.F. Steiner. – [13th ed.]. – N-Y: McGraw-Hill Education, 2011. – 720 p.

12. SAP Survey Finds Retailers «Don't Know Where New Skilled Managers Will Come From, Don't See Required Skills Reflected in the Current Talent Pool» [Електронний ресурс]. – 2013. – Режим доступу: <https://goo.gl/zxVVAg>. – Доступно на 04.10.2015р. – Назва з екрана.
13. Воронжак П.В. Організаційно-економічний інструментарій стратегії інноваційного розвитку промислових підприємств та смарт-підхід: [моногр.] / П.В. Воронжак, С.В. Філіппова. – Одеса: ОНПУ, ФОП Бондаренко М.О., 2015. – 276 с.

Валентина Васильєва

ИЗМЕНЕНИЕ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫХ ПОТРЕБНОСТЕЙ УПРАВЛЕНИЯ ИННОВАЦИОННО-ОРИЕНТИРОВАННЫМ ПРОМЫШЛЕННЫМ ПРЕДПРИЯТИЕМ КАК ФАКТОР ФОРМИРОВАНИЯ ЕГО ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦИАЛА

В статье проанализированы изменения интеллектуальных потребностей управления инновационно-ориентированным предприятием как факторы формирования его интеллектуального потенциала. Обосновано их методологические и инструментальные изменения, в т.ч. относительно информационных источников и инструментов.

Ключевые слова: интеллектуальный потенциал, интеллектуальные потребности, инновационно-ориентированное промышленное предприятие, источники информации, фактор, ограничения.

Valentina Vasilieva

CHANGE IN THE INTELLECTUAL NEEDS OF THE MANAGEMENT OF AN INNOVATION-ORIENTED INDUSTRIAL ENTERPRISE AS A FACTOR IN THE FORMATION OF ITS INTELLECTUAL POTENTIAL

The article analyzes the changes in the intellectual needs of the management of an innovation-oriented enterprise as factors in the formation of its intellectual potential. Their methodological and instrumental changes are substantiated, incl. on information sources and tools.

Keywords: intellectual potential, intellectual needs, innovation-oriented industrial enterprise, information sources, factor, constraints.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК
РЕГІОНІВ В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОЇ
ІНТЕГРАЦІЇ**

Відповідальний за друк *Савіна Г. Г.*
Технічний редактор *Савін С. Ю.*

Підписано до друку 12.12.2016 р. Формат 60x 84/8.

Папір офсетний. Наклад 100 примірників.

Гарнітура Times New Roman. Друк ризографія.

Ум. друк. арк. 14,79. Обл.-вид. арк. 15,9.

Замовлення № 554.

Надруковано з готового оригінал-макету

Книжкове видавництво ПП Вишемирський В. С.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів

видавничої справи: серія ХС № 48 від 14.04.2005 р.

видано Управлінням у справах преси та інформації

73000, Україна, м. Херсон, вул. Соборна, 2,

тел. (050) 133–10–13, e-mail: printvvs@gmail.com, vish_sveta@rambler.ru